ऽयं सोमो नाभिषुत इति विभज्य तत्र रसात्मकमेवापिबत्। अत्र प्रजापतिशब्देन प्रजापालकत्वादिन्द्रो विवक्षितः। तत्र विभागे दृष्टान्त उच्यते, यथा प्रजापतिः सत्यवदनमनृतवदनं चेत्येवं वचनस्य द्वे रूपे विशेषेण सृष्टवान्। ततोऽनृते प्रजानामश्रद्धामविश्वासं स्थापितवान्। सत्यवचने तु स प्रजापतिः विश्वासं स्थापितवान्। एवमयमिन्द्रोऽपि अभिषुतमेव पिबति॥

पञ्चमीमाह। "दृष्ट्वा परिस्रुतो रसम्। शुक्रेण शुक्रं व्यपिबत्। पयः सोमं प्रजापतिः। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। विपानꣳ शुक्रमन्धसः। इन्द्रस्येन्द्रियम्। इदं पयोऽमृतं मधु" [३] इति। प्रजानां पालकोऽयमिन्द्रः परिस्रुतः आलवालस्य परितः श्रयणं कुर्वतो द्रव्यस्य रसं दृष्ट्वा तत्र शुक्रेण शुद्धेन द्रव्यान्तरेण सहितं शुद्धद्रव्यान्तरं पयः सोमञ्च विशेषेणापिबत्। ऋतेनेत्यादिकं प्रथममन्त्रवद्व्याख्येयम्। तैरेतैः पञ्चभिर्मन्त्रैरुपस्थानं कुर्यात्॥

इति द्वितीयोऽनुवाकः॥ २॥

अथ तृतीयोऽनुवाकः।

द्वितीये गृहोपस्थानमुक्तम्। तृतीये गृहहोमोऽभिधीयते। कल्पः। सुरावन्तमिति पयो गृहान् जुहोतीति। पाठस्तु, सुरावन्तं बर्हिषदꣳ सुवीरम्। यज्ञꣳ हिन्वन्ति महिषा नमोभिः। दधानाः सोमं दिवि देवतासु। मदेमेन्द्रं यजमानाः